

הן עם כלביא יקום

איתא בגמ' (ר"ה ד.) על מלך כורש שנתן רשות לישראל לבנות בית המקדש "רב יוסף ואיתימא רבי יצחק מנלן דאחמיץ מהכא ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו מאי שגל אמר רבה בר לימא משמיה דרב כלבתא".

וכתב רש"י "כלבתא: למשכב, ובני נח הוזהרו על כך, שנאמר (בראשית ב) והיו לבשר אחד יצאו בהמה וחיה ועוף שאינן נעשין בשר אחד, שאין יולדין מן האדם" והוא פלאי שכמו שהיה לבעלם אתון אשר שכב בה כמו כן כורש היה לו כלב.

וכתבו הקדמונים שלא רק היה לו כלב אשר שכב בו אלא גם השם של כורש הוא הכוונה לכלב בלשון פרסי ומשום מעשה שהיה שנתגדל ע"י כלב עי' בדברי החיד"א בפתח עינים (שם) בשם האברבנאל (ישעיה פמ"ה פכ"ה)

וכתב המהר"ל (שם) "כלבתא וכו'. ואל תתמה איך היה [המלך] נמשך אחר דבר המגונה כזה לשמש עם כלב, דע [כי] הוא דבר פנימי כי [הדומה יאהב הדומה] ולפיכך מי שידע [כוחו] ומדריגתו [ידע שהיה] נמשך אחר הכלב, וזהו אשר קראו אסתר לאחשורוש שהוא גם כן ממלכי מדי ופרס כלב יחידתי (מגילה ט"ו ב)".

וכתב בספר בן יהוידע (שבת קנד:): "דידוע מלכות פרס הקדמונית מכונית בשם כלב, כמו שאמרו חכמינו ז"ל על פסוק [נחמיה ב' ו'] והשגל יושבת אצלו, זו כלבתא דכורש, בלשון פרסי הקדמון הוא כלב".

ויש לציין דהגמ' מבאר השייכות של כורש שנתן רשות לבנות הבית המקדש עם כלב, והמהר"ל ציין שגם אחשורוש מלך פרס קראו אסתר בשם כלב "הצילה וגו' ומיד כלב יחידתי", והמלך שנתן בתחילה רשות לחזור לארץ ישראל היתה שמו ג"כ "כורש" שהכוונה בפרסי לכלב כדברי האברבנאל הנ"ל (ויש להתבונן למה).

אמרו רבותינו (יומא כא:): "והתניא חמשה דברים נאמרו באש של מערכה רבוצה כארי וברה כחמה ... רבוצה כארי והתניא אמר רבי חנינא סגן הכהנים אני ראיתיה ורבוצה ככלב לא קשיא כאן במקדש ראשון כאן במקדש שני ובמקדש שני".

וכתב המהרש"א (יומא כא:): "רבוצה כארי כו'. ע"ש שבית ראשון נבנה ע"י שלמה המלך משבט יהודה שנמשל לאריה כמ"ש גור אריה יהודה וגו' אבל בית שני נבנה ע"י מלכות פרס ולא היה אש רובץ בו רק ככלב ומצינו בו שנדמה לכלב כמ"ש בפ"ק דר"ה והשגל יושבת אצלו כלבתא".

וכן כתב בספר בן יהוידע (שם) "דידוע מלכות פרס הקדמונית מכונית בשם כלב... ולכן בבית שני שנבנה על ידי פרס היה נראה באש המזבח צורת כלב".

וז"ל היערות דבש (ח"ב ד"א) "ודעו כי יש שני מיני משחיתים אריה וכלב, כמ"ש [תהילים כב, כב] הושיעני מפי אריה, וכן מיד כלב יחידתי [שם כא], והשותה יין של עכו"ם נדון מפי אריה... אבל מי שעובר על בעילת בת נכר, נענש במשחית דומה לכלב, כאומרם [ר"ה ד.] כלבא לאו בת משתא חמרא, אבל אומרם [שם] מאי שגל כלבתא, כי הוא ממונה על תאות המשגל, ואמרו [סוטה ג ע"ב] קשורה בו ככלב בעולם הזה, ולכך קראו לכלב

שגל היותו ממונה על המשגל, ובמצרים שהיו ישראל פרושים מן בנות מצרים ולכך שיצאו לא יחרץ כלב לשונו, אבל בבית שני בער"ה שנתערבו בבנות הארץ היה על המזבח ככלב [יומא כא ע"ב] עכ"ל.

היוצא מדברי היערת שבבית שני היתה האש רבוצה על המזבח בצורת כלב כי הוא ממונה על תאות משגל כמו שאנו רואין אצל כורש!, ובבית שני נכשלו בנשים נכריות, ויש לציין שכורש עצמו היתה בנו של אסתר דהיינו שהיה באמת יהודי אבל נולד מגוי ונתערב עמהם, ובמלכות זה אשר אסתר נאנסה בו ובנה נתערב בו נגאלו ישראל כי בעבור חטאם של פריצות ועריות לא זכו לגאולה באופן של יציאת מצרים רק ברשות העמים בדרך הטבע, ולכן אותו מלכות שהיתה עליהם והאש שהיה על המזבח היתה בצורת כלב כי זאת היתה מדריגת בית שני.

היערת דבש ציין לדברי הגמ' (סוטה ג:) "א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל העושה מצוה אחת בעוה"ז מקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב וכו' וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין שנאמר ילפתו ארחות דרכם יעלו בתוהו ויאבדו (איוב ו' י"ח) ר"א אומר קשורה בו ככלב שנאמר ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה (בראשית ל"ט י') לשכב אצלה בעולם הזה להיות עמה לעולם".

ובמדרש תנחומא איתא (וישב פ"ח) "ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה לשכב אצלה בעולם הזה להיות עמה לעולם הבא בגיהנם ממה שאמר הכתוב להיות עמה מכאן את למד שהבא על עובדת כוכבים קשורה בו ככלב ואית דאמרי לה מהכא (איוב ו') ילפתו ארחות דרכם יעלו בתוהו ויאבדו שמלפפתו ומוליכתו לגיהנם".

ולמה קשר זה מוגדר כ"כלב" דוקא, ומהו הענין "שקשורה" בה, כתב היד רמה (סנהדרין קח:) "תנו רבנן שלשה שימשו בתיבה, וכולן לקו, כלב ועורב וחם, כלב שיהא נקשר בשלשלת או בדבר אחר כדי שלא יזיקו, ומבואר כאן שהקב"ה גזר שהכלב יהיה עם שלשלת מה שלא מצינו בשום חיה ובהמה אחרת שיהיה להם שלשלת.

אמרו רבותינו (ברכות ד., סוטה לו., סנהדרין צח:) "כדר' יעקב בר אידי דר' יעקב בר אידי רמי כתיב והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך וכתוב ויירא יעקב מאד אמר שמא יגרום החטא כדתניא עד יעבור עמך ה' עד יעבור עם זו קנית עד יעבור עמך ה' זו ביאה ראשונה עד יעבור עם זו קנית זו ביאה שנייה מכאן אמרו חכמים ראויים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון אלא שגרם החטא".

וכתב רש"י (ברכות שם) "ביאה ראשונה - שבאו בימי יהושע, ביאה שנייה - כשעלו מגלות בבל בימי עזרא, ראויים היו ליעשות להם נס - לבוא ביד רמה, אלא שגרם החטא - ולא הלכו אלא ברשות כורש, וכל ימי מלכי פרס נשתעבדו להם, לכורש ולאחשורוש ולדריוש האחרון".

וכן אמרו בזוה"ק (ח"א בהשמטות רס.) "אבל כד נפקו מבבל אסתאבו לתמן וסאיבו מקדשא בגין כך הוא שליט בהו ולא אשתכח שלטנותא לישראל בהווא זימנא בגין דסאיבו מקדשא בנשים נכריות" וכן אמרו עוד שם (שמות רלט:).

ואמר רבינו ישראל מרוזין זצוק"ל באחרון של פסח שנת תר"י, פסח אחרון לחייו, (מובא בנר ישראל עמוד קפ) באנחה עמוקה "מתיירא אני כי דורות שלנו כבר לא יזכו לגאולה שלמה עם נסים ונפלאות כפי שהיו ביציאת מצרים כי אני רואה שזה מוכרח להיות באופן של גאולת עזרא בדרך הטבע וכמו שבימי עזרא לא זכו לנסים ונפלאות גלויים אלא נסתרים בדרך הטבע לא מפני שעזרא לא היה ראוי אלא מפני שהם לא היו ראויים

מפני שחלק מהם החזיק בנשים נכריות לכן הכרח היה שהדבר ייעשה ע"י הכרזת כורש אבל אחרי שעזרא בא ובנה את בית המקדש היתה לו השפעה עליהם וישבו בתשובה וגרשו את הנשים הנכריות חושש אני כי בדורות שלנו ישנו פגם חמור יותר לא נזהרים בטהרת המשפחה ח"ו ויש כל כך הרבה חייבי כריתות ולכן אינם יכולים להשיג את הגאולה הרוחנית ע"י נסים ונפלאות אלא זה יהיה מוסתר ע"י דרך הטבע. ומאי משמע דרך הטבע, פתאום יתיישבו אוה"ע ויחליטו להחזיר ליהודים את ארץ ישראל, ויהודים יבואו ויבנו, וגם יהיו ניסים גדולים אלא שיהיו מוסתרים בדרך הטבע. ולאחר מכן יקויימי דברי הנביא "וברותי מכם המורדים והפושעים בי, מארץ מגורותיהם אוציא אתכם ואל אדמת ישראל לא יבוא", ולאחר מכן יזכו למשיח...", ועד"ז מצינו מהחפץ חיים ז"ל (ספרו בית ישראל פ"ב).¹

היוצא לנו מכ"ז שכלל ישראל זכו לשתי גאולות גאולה ראשונה בימי משה ויהושע שהיתה שלא כדרך הטבע בנסים ונפלאות ששידור כל מערכת הטבע, וגאולה שניה שהיתה בדרך הטבע באופן קושי, וכבר הארכנו בזה באריכות יתירה וכאן נעתיק רק דברי האוחה"ק בזה.

כתוב (במדבר כד יז) "אַרְאֲנוּ וְלֹא עָתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֵץ פְּאֲתֵי מוֹאָב וְקִרְקַר כָּל בְּנֵי שֵׁת" ידועים דברי האור החיים הקדוש על הפסוק הזה, ומחמת חשיבות הענין נעתיק רוב דבריו.

וז"ל "אראנו ולא עתה וגו'. כפל הדברים במלות שונות, גם כפל לומר דרך כוכב וגו' וקם שבט וגו' גם כפל לומר ומחץ וגו' וקרקר וגו', כל הנבואה במלך המשיח נאמרה, ויתבאר על פי דבריהם ז"ל (סנהדרין צח א) שאמרו בפסוק בעתה אחישנה זכו אחישנה לא זכו בעתה, והוא רחוק מופלג, וזה לך האות הן אנו בתחלת מאה הששית לאלף הששי, וכנגד ב' קצים אלו דבר הכתוב, כנגד אם זכו אמר אראנו פירוש לדבר שאני עתיד לומר אבל אינו עתה בזמן זה אלא בזמן אחר ויכול להיות שאינו רחוק כל כך, שאמרו ז"ל (דב"ר פ"ב) אם היו ישראל חוזרים בתשובה כמצטרך היו נגאלים מיד אפילו לא יעבור עליהם אלא יום אחד בגלות דכתיב יענך ה' ביום צרה, וכנגד קץ בעתה אמר אשורנו כמו שצופה מרחוק, והוא אומרו ולא קרוב כי הקץ של בעתה ארוך עד למאד בעונות, ואומרו דרך וגו' פירוש זאת היא הנבואה שאמר עליה אראנו וגו'.

וכפל הענין ושינוי הלשון, יתבאר ע"פ דבריהם ז"ל (סנהדרין שם) שאמרו שאם תהיה הגאולה באמצעות זכות ישראל יהיה הדבר מופלא במעלה ויתגלה הגואל ישראל מן השמים במופת ואות כאמור בספר הזוהר (ח"א קיט. וח"ג ריב ב), מה שאין כן כשתהיה הגאולה מצד הקץ ואין ישראל ראויים לה תהיה באופן אחר ועליה נאמר (זכרי' ט) שהגואל יבא עני ורוכב על חמור, והוא מה שאמר כאן כנגד גאולת אחישנה שהיא באמצעות זכות ישראל שרמז במאמר אראנו ולא עתה אמר דרך כוכב שיזרח הגואל מן השמים, גם רמז לכוכב היוצא באמצע

¹ וז"ל "ודע עוד שאותם האנשים המחללים את השבת לא די להם שהם מפקירים א"ע לאבדון לגופם ונפשם, עוד גורמים רעה רבה לכלל האומה הישראלית, דכיר"ב מצינו בזמן ביה שני כדאיתא כחז"ל שראויים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כבימי יהושע בן נון אלא שגרה החטא וחסאם הלא ידוע שנמצאו בהם הרבה נושאים נשים נכריות אף שעשו תשובה וגירשום מבתם וגם לא היו כ"א חלק קטן מאד (על ארבע רבוא ג' מאות אחוז קטן מאוד) עכ"ז נשאר הפגם על כלל ישראל ולא זכו לגאולה שלמה כראוי כ"א ברשיין מלכי פרס ולבסוף שלשים שנה מהתחלת העלייה עאכ"כ בזמנינו שרבו מאוד בעוה"ר מחללי שבת בהרבה בתי בני ישראל... בודאי גורם זה רעה רבה וגנאי גדול לכלל ישראל ומעכבת הגאולה וכן מצינו בירמי'... ואף שסוף כל סוף תהא הגאולה ולא נשב לעולם בגלותנו, אך עלינו לדעת כי ע"י מעשים כאלו לא תהי' הגאולה העתידה ברוב פאר והדר כ"א באופן פשוט וקטן מאד כדאיתא בחז"ל (סנהדרין צ"ח). כתוב א' אומר (דניאל ז') "וארו עם ענני שמיא כבר אינש יתיב וגו'" דקאי על משיח צדקנו שיבא עם ענני שמיא ר"ל באופן גבוה והדר מאד, וכתוב א' אומר (זכרי' ט) "עני ורוכב על החמור" ר"ל במדרגה פחותה, קשו קראי אהדדי, ומתריך בגמ' זכו, יבוא במדרגה גבוהה על ענני שמיא' לא זכו, יבוא במדרגה פחותה עני ורוכב על החמור".

השמים לנס מופלא כאמור בספר הזוהר (שם), וכנגד גאולת בעתה שרמז במאמר אשורנו ולא קרוב אמר וקם שבט מִיִּשְׂרָאֵל פִּירוּשׁ שִׁיקוּם שֶׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּדֹרְךְ הַקְּמִים בְּעוֹלָם דֹּרְךְ טִבְעִי, עַל דֶּרֶךְ אֹמְרוֹ (דְּנִיָּאל ג') וּשְׁפֵל אֲנָשִׁים יָקִים עֵלָה, שִׁיבָא עֵינֵי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר וִיקוּם וְיִמְלֹךְ וְיַעֲשֶׂה מָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּסִמּוֹךְ... אֲבָל בִּיאָתוֹ בְּדֹרְךְ וְקָם שֶׁבֶט זֶה יִהְיֶה כְּשֵׁלָא יִטִּיבוּ מַעֲשֵׂיהֶם כֶּת הַבִּינּוֹנִים וְלֹא יָבֵא אֵלָא מִפְּאֵת כֶּת הַצְּדִיקִים שְׁבָהֶם, וְהוּא אֹמְרוֹ וְקָם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל...¹ וגדולי ישראל השתמשו בדברי האוחה"ק הללו כיסוד גדול באופן הגאולה.

עוד מצינו באור החיים הקדוש (בראשית מט יא) על הפסוק "כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה" שהגאולה בדרך הטבע בדרך עני ורוכב על החמור תהיה ביסורים קשים.²

והנה המלכות שעל ידה היתה הגאולה בדרך הטבע ובאופן קושי זהו מלכות פרס המרמז על זנות מחמת שנפרצו בעריות שלכן לא זכו להגאולה שלא כדרך הטבע, ונראה שענין זה מרומז במה שהסמל של פרס היתה כלב וענין עריות מרומז בכלב כי הכלב הוא החיה היחידה שקשור לבעליה וזהו ענין הגאולה בדרך הטבע תחת מלכות האומות שאנו קשורים אליה וא"א לנו לעשות כלום רק ברשותם וכל מהותנו הוא תחת השגחת האומות ובצלו נחיה רח"ל בארץ ישראל, ואמרו רבותינו שבקליפה זו תהיה הגאולה לעת"ל היות שנפרצו בזמנינו רח"ל בעריות ועוד עבירות.

ואמרו רבותינו (קידושין מט:): "עשרה קבים זנות ירדו לעולם תשעה נטלה ערביא", וכן אמרו (אדר"נ פכ"ח) "רבי נתן אומר ... ואין לך גבורה כגבורה של פרס, ואין לך זנות כזנות של ערביים" וכתבו בתוס' (גיטין פא. ד"ה וכי מה) בזה"ל "לרבותא נקט דאפילו ערביים ששטופין בזימה כדאמרינן בפ"ב דקדושין (שם) י' קבין זנות ירדו לעולם ט' נטלו ערביים ואחת לכל העולם...".

הנה מלכות "איראן" הוא במקום מלכות פרס והם יושבים על כסא מלכותם, וכתב המהר"ל (נצח ישראל פכ"א, ח"א ע"ז ב:): "מלכות ישמעאל ומלכות פרס נחשבים כמו מלכות אחד לגמרי, כי יש להם שייכות זה לזה. וכן כל מלכות רומי אע"ג שמלכים הרבה להם הכל מלכות אדום, וכן מלכות ישמעאל ומלכות פרס הכל אחד, כי האומות שיש להם שייכות זה לזה הם נחשבים כאחד. ומפני כי אי אפשר שיהיה העולם נמסר לאומה אחת, כי אין האומות דבקים באחדותו יתברך יהיו שני מלכות".³

ויש לשום לב לזה שבכמה מקומות מצינו בחז"ל שפרס ורומי הם זה לעומת זה בעקבתא דמשיחא ובפשוטו זהו המלחמה של עשיו וישמעאל, אמרו רבותינו (יומא י). "אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום

² "ובדם ענבים וגו' נתכוון לומר כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין פירוש שאין בנו תורה תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האומות לישראל כאומרים ז"ל (סנהדרין צז) כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו' והוא אומרם ודם ענבים כי באמצעות היסורים יזדככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה ואמרו ענבים כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול פרי הגפן שהם הענבים... ואמר סוטה לרמז מדריגה קטנה למטה מהכסות... מסוה והכוונה בזה כי הפרש גדול יהיה בין אם תהיה הגאולה באמצעות התורה והמצות אז יגלה בגילוי מלכות עליון לאם יהיה באמצעות הנקמה אשר תהיה בישראל יהיה בבחינת עני ורכב וגו'".

³ ובספר סדר אליהו זוטא לר' אליהו קפסאלי (רפ"ג) כתב בנוגע מלכות תורקי בזה"ל "ויהיו כל הגוים והלשוונות שהאמינו בו נקראו על שמו ישמעאליים יען שהוא היה מזרע ישמעאל בן אברהם בן שם בן נח ואעפ"י שהיו מאומה אחרת נתייחסו על שמו המאמינים בו ולכן כאשר האמינו בו משפחת תורקי מבני תוגרמה מבני יפת בן נח נתייחסו אל משפחת מחמיט ועמו ונקראו ישמעאליים על שמו ויאמינו משפחת תורקי בדת מחמיט הישמעאלי ויביאו עצמם במסורת הברית ויהי מושבם בארץ המזרח וזרח להם שמש צדקה ומרפא בכנפיהם ויפרו וירבו ורבו כמו רבו כאשר אנו עתידין לכתוב אם ה' גומר עלי".

וע"ע פחד יצחק (פסח מאמר ע"א אות ד') שכתב וז"ל ואין הכוונה בכאן (שהכופרים הם מזרע הערב רב) בדרך שנשתבשו בזה רבים דאלה השונאים בפנים המחנה הם הם מזרעם של אותו ערב רב דוקא אלא שהכוונה היא דמציאותם של הערב רב גרמה לכך שגם בפנים המחנה תתכן מציאותם של רודים ומשעבדים ומכניעים את ישראל עכ"ל ע"ש באורך, וזהו הענין שכל מי שאין לו בושת פנים בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני (נדרים כ.), ועי' בספר שער אלחנן (עסק השער סי' ק') באריכות בענין זה.

רבי יהודה ברבי אלעאי עתידה רומי שתפול ביד פרס... אמר רב עתידה פרס שתפול ביד רומי... תניא נמי הכי עתידה פרס שתפול ביד רומי חדא דסתרי בי כנישתא ועוד גזירת מלך הוא שיפלו בונין ביד סותרין דאמר רב יהודה אמר רב אין בן דוד בא עד שתפשוט מלכות רומי הרשעה בכל העולם כולו תשעה חדשים שנאמר לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל".

והנה קליפת ישמעאל נחלק לשתי קליפות לאחר מות הנביא השקר שלהם והם נקראים סונים ושיעים, והיום השתי הקליפות הם בעיקר "איראן" שיעים, ו"סעודיה רביה" סונים, החילוק ביניהם הוא כרחוק מזרח למערב שאיראן משתדל להשליט עצמו על כל העולם ולהשליט אמונתם בכח על כל העולם משא"כ הסעודית, תקוות איראן לכרות האמריאנים ומדינת ישראל מן העולם, משא"כ הסעודית יש להם יחסים טובים אפי' אם מדינת ישראל אם לא בגלוי עכ"פ בצנעה.

ועיקר החילוק הנוגע לנו הוא ההתייחסות שלהם למקום המקדש והר הבית שבאיראן עשו לזה דגוש מיוחד על החשיבות להם, וחלק גדול בזה הוא ללחום מדינת ארץ ישראל והמערב וכן במיוחד הסעודית! אשר שולטין במיכא מקום עיקר הטפליית של ערביים, ואיראן וכל הטפלים לו קוראין כל המלחמות על שם מקום המקדש, ובגאזא כל בית היה להם תמונה של הר הבית וכו', אבל הסעודית מתרחקים מזה ורבים מהם אומרים שענין הר הבית באמונתם הוא שקר לגמרי, ובכל הקאראן לא כתוב ענין ירושלים רק אולי פעם אחד בדרך אגב.⁴

והנה כלל ישראל במשך כמה מאות שנה אולי מתקופת "האמנציפציה" עד התקופה שאנו שרוים בה בחסיד השי"ת עברנו דרך הגאולה בקושי דרך הגאולה בדרך הטבע, דרך הגאולה תחת האומות העולם קודם על עצם החירות (האמנציפציה), ואח"כ על ההכרה שא"י ישראל שייך לנו (תרע"ח הכרזת בלפר ועוד) ואח"כ בהכרת המדינה למעשה (תש"ז) ככלב שאי אפשר לו לילך בלא רבו שקשור לו בשלשלת, ואח"כ כאשר קם המדינה הרגישו שרי המדינה שלא היה יכולים לעשות כלום בלא רשות של ארה"ב, כל הזמן היינו שרויין תחת מלכות אומות העולם כמו הכלב שא"א לו לעשות כלום בלא שיתן לו אדונו רשות כי הוא תמיד מקושר אליו בשלשלת, וזהו דוגמא מובהק לגאולה שבתוך הטבע תחת האומות העולם.

והנה עיקר קושי הקליפה בימינו זהו מקליפת האיראני המאיים עלינו להשמיד ולהרוג ולאבד את כל היהודים וביותר הגלות הוא מה שהוא הוא הקליפה היותר קשה העומד עלינו להיות בין אותנו לבנין בית המקדש במקום המקדש, הוא וכל חבריו הם העיקר ההתנגדות כנגד ירושת כלל ישראל מקום הר הבית כראו ולבנות הבית המקדש הם הם המפרסמים בכל זמן המלחמה כנגד זה הנקודה, והם אלו אשר במלכות פרס כנגד

⁴ במדרשים משמע שזהו החילוק בין ערביא לפרס אמרו רבותינו (פסיקתא רבתי - פרשה לו) "אמר רבי יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי האומות העולם מתגרים זה בזה **מלך פרס מתגרה במלך ערביא** והולך מלך ערביא לאדום ליטול עצה מהם (והחזיר) [וחוזר] מלך פרס (והחריב) [ומחריב] את כל העולם כולו וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחזו אותם צירים כצירי יולדה וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים להיכן נלך ולהיכן נבוא ואומר להם בניי אל תתייראו [כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם מפני מה אתם מתייראים אל תיראו] הגיע (ימי) [זמן] גאולתכם ולא כגאולה ראשונה כך גאולה אחרונה כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושיעבוד מלכיות (אחרים) [אחריה] אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושיעבוד מלכיות (אחרים) [אחריה]". עוד אמרו (אוצר המדרשים - פרקי משיח עמוד 392) "ובשנה החמישית בא ונתגלה המשיח בכל המלכיות והמלכים כולם מתגרים זה בזה **מלך פרס עם מלך ערביא** ומחריבה שנאמר ונלחמו איש באחיו וגו' ממלכה בממלכה ובשעה שאדום נופלת מקול מפלתה ירעשו שמים וארץ וחצי העולם ילכד בשבילה שנאמר ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו ועתיד הקב"ה לקבצם המונים המונים ולמסור אותם ביד ישראל שנאמר ונתתי נקמתי באדום ביד עמי ישראל".

והנה קשה ביותר לציין בפרוטיות על מעשיות כאלו ויתכן שאין זה מעשיות אמיתיות רק משלים להבין צורת הגלות שיהיה אז ביסוד ולא שכל פרט ופרט מתכוון למציאות אמיתית, אבל עכ"פ מושג זה שמלך ערביא פונה למלך אדום הוא מושג מחודש שמלכות ישמעאל יפנה למלכות אדום, ואנו רואים מציאות זה בימינו באופן מחודש ביותר כאשר מלכות פרס עצמו נעשה להיות ממלכי ישמעאל ונלחמים כנגד אחיהם הישמעאלים בערביא ונעשים שונאים זה לזה, ומלכי ערביא מושט יד לאדום לעזרה, ומלכות פרס זה הוא הקליפה הקשה שמפיל אימה על כל העולם.

המן שהסית לאחשורוש להפסיק הבנין בית המקדש כמו שאמרו רבותינו בכמה מקומות, והם הם המדינה היושבת על הכסא המורה על הגאולה בדרך של כלב.

ואנו מתפללים להקב"ה שנגמר כבר הגאולה בדרך הטבע וישתבר הקליפה של הכלב ושתתחיל הגאולה בצורת הארי שלא כדרך הטבע ויתקיים בנו המקרא (במדבר פכ"ג) "הֵן עִם כְּלָבִיא יָקוּם וְכֹאֲרֵי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל טַרְף וְדָם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה" ולא בכדי שם הקב"ה בפיו של אנשי החיל לקרא המלחמה כנגד קלפית הכלב על שם מקרא זה "הֵן עִם כְּלָבִיא יָקוּם וְכֹאֲרֵי יִתְנַשֵּׂא" "The rising lion".